

Spiegelkevers glanzende larvenrovers

Tekst: Vera de Visser, KAD

Bij het KAD wordt momenteel gewerkt aan een project op het gebied van de forensische entomologie, waarbij we kijken naar de insectensoorten die afkomen op ontbindend weefsel. Spiegelkevers zijn één van de enthousiaste deelnemers aan dit proces.

Biologie

Spiegelkevers (Histeridae) behoren tot een zeer uitgebreide keverfamilie die wereldwijd voorkomt. In Nederland zijn er zes subfamilies bekend met daarin in totaal circa zestig soorten. Typisch voor deze keversoorten zijn de lichaamsvorm (meestal bolrond of ovaal), de glanzende dekschilden en de geknikte antennen met een knots aan het uiteinde. De dekschilden kunnen donkerrode vlekken hebben, waarbij verschillende vormen mogelijk zijn. Het achterlijf steekt enigszins onder de dekschilden uit. Het zijn vrij kleine kevertjes van maximaal een centimeter groot. In tegenstelling tot de meeste kevers hebben spiegelkevers slechts twee larvale stadia, waarna ze een complete metamorfose ondergaan.

Forensisch onderzoek

Larven van Histeridae zijn vrij afgeplat van vorm en hebben uitstekende, naar voren gerichte monddelen. Het lichaam is crème-wit van kleur en de kop donkerbruin. Ze zijn te vinden in mest, onder boomschors, in rottende vegetatie, kadavers, vogelnesten en hollen van dieren. Ze voe-

den zich daar met de larven van andere insecten. Ook volwassen spiegelkevers komen in dat type omgeving voor. Spiegelkeversoorten die onder boomschors leven zijn aan hun omgeving aangepast met een plattere lichaamsvorm. De larven van enkele soorten, zoals bijvoorbeeld de eenkleurige spiegelkever (*Hister unicolor*), jagen specifiek op vliegenmaden die in rottende materialen leven. Met name bij kadavers kunnen daarom vele tientallen spiegelkevers aangetroffen worden. Om die reden kunnen deze insecten nuttig zijn voor forensisch onderzoek; hun aanwezigheid kan meer duidelijkheid geven over hoe lang een lichaam na de dood in een bepaalde omgeving aanwezig is geweest (het post-mortem-interval). Ze verschijnen meestal bij een kadaver ná de aaskevers (Silphidae) en kortschildkevers (Staphylinidae) en zodra er vliegenmaden aanwezig zijn. Op dat moment zijn er genoeg larven aanwezig om te dienen als voedselbron.

Schijndood

Wanneer spiegelkevers verstoord worden vertonen ze typisch gedrag: ze trekken hun poten en antennen in en blijven lange

tijd stil liggen zodat het lijkt alsof ze dood zijn. Ze zijn met name 's nachts actief. Sommige spiegelkevers leven samen met bepaalde mierensoorten, al is er weinig bekend over dit gedrag. Een mooi voorbeeld daarvan is *Haeterius ferrugineus*, oftewel het roestrood mierenkevertje. Dit minuscule kevertje van één tot twee millimeter groot zou zich voeden met mijten in mierennesten en zich daar ook tegoed doen aan dode en zieke mieren. Ook samenlevingsvormen met termieten zijn bekend.

Biologische bestrijding

Spiegelkevers zijn vrij roofzuchtige diertjes. Wanneer er geen prooidieren aanwezig zijn, is het zelfs mogelijk dat ze kannibalistisch gedrag vertonen. Daardoor zijn ze mogelijk geschikt om in te zetten als biologische bestrijders. In Afrikaanse landen zijn er bijvoorbeeld proeven uitgevoerd met de bestrijding van de graanaantastende boorkever (*Prostephanus truncatus*) door het uitzetten van de spiegelkever *Teretrius nigrescens*. Spiegelkevers worden ook gezien als mogelijke bestrijder van een wantsensoort die een ziekte overbrengt naar palmbomen.

Als u geluk heeft kunt u deze mooie en erg nuttige kevertjes in de tuin aantreffen, bijvoorbeeld bij een composthoop. In huis zullen ze hoogstens per ongeluk terechtkomen. Uiteraard zijn er dan geen maatregelen vereist.

Larven van de eenkleurige spiegelkever (*Hister unicolor*) jagen specifiek op vliegenmaden in rottend materiaal.
Foto: Udo Schmidt (CC BY-SA 2.0)

De dekschilden kunnen verschillende vormen donkerrode vlekken hebben, zoals hier bij de tweevlekplompkever (*Margarinotus bipustulatus*).
Foto: Udo Schmidt (CC BY-SA 2.0)